

РЕШЕНИЕ

№ 5397

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12730** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба вх. № 33597 от 16.12.2024 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. П.-М. М. Бозов, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-4332-006529 от 25.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно спиране от движение на МПС, собственост на същия.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореният административен акт е материално незаконосъобразен, издаден без фактически и правни основания за приложение на разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП. В случая контролните органи не са извършили измервания, поради което не можело да се приеме, че констатираното затъмнение на предните странични стъкла е под границите, определени в Правило 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН, а именно поне 70 % светло пропускливост. Не се сочи и каква техническа неизправност е констатирана от административния орган. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира разности по представен списък.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Бозов,

който поддържа жалбата, като моли да бъде отменена оспорената заповед за прилагане на ПАМ. Представя писмени бележки. Претендира разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР - в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрисконсулт П., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.11.2024 г. около 01:46 ч. в [населено място], на [улица] до [жилищен адрес] и септември“ до номер 6, полицейски инспектор от 05 РУ –СДВР А.М., спрял за проверка лек автомобил А. А7 с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя Л. Д. В.. В хода на извършената водача проверка, полицейския служител констатира, че предните странични стъкла и челен панорамен прозорец на автомобила са с поставено фолио, което ограничава видимостта. Жалбоподателят не е представил свидетелство за регистрация на МПС.

Съставен е АУАН серия ГА № 1108636/24.11.2024 г. от полицаи при 05 РУ –СДВР – А. К. М. за извършено нарушение на чл.105 ал.1 от ЗДвП – ограничена е видимостта /намалена прозрачност/, през челното или страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006529/25.11.2024 г. от И. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която по отношение на Л. Д. В. за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение– лек автомобил марка „А.“, модел „А7“ тъмно сив металик, с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на неизправността. Административният орган е мотивирал прилагането на оспорената ПАМ с обстоятелството, че В. е извършил административно нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП – управлявал МПС, на което предно челно панорамно стъкло и предните странични стъкла са облепени с тъмно фолио, с което е намалена прозрачността им и е нарушено качеството им при натрошаване парчетата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален, което се явява техническа неизправност на моторното превозно средство по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. в, предл. 3 от ППЗДвП, във връзка с Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организация на обединените нации за единни условия относно одобряване на безопасни стъкла и материали от стъкло, приложимо на основание Решение 97/836/ЕО на Съвета от 27 ноември 1997 г. с оглед на присъединяването на Европейската общност към Споразумението на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации за приемане на единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или да се използват на колесните превозни средства, и условията за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания (Ревизирано споразумение от 1958 година.

В хода на проведеното съдебно производство е приета административната преписка. Жалбоподателят не е направил доказателствени искания и не е представил доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен

интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата. Във връзка с тази заповед е издадена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на Директора на СДВР за оправомощаване на длъжностни лица от отдел „ПП –СДВР да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, т. 6 от ЗДвП. В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция –СДВР, оправомощен именно въз основа на цитираната заповед. С оглед на изложеното процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са както фактически, така и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

По силата на чл.171, т.2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

За законосъобразността на принудителната административна мярка е важно да се установи обективно осъществено ли е правонарушение. Административните нарушения законодателят изисква да бъдат констатирани с издаване на акт за

установяване на административно нарушение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното, поради което доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя. По своята правна същност актът за установяване на административно нарушение е официален документ, издаден от надлежен орган в предписаната от закона форма, чрез който се констатира едно фактическо положение, което разкрива признаците на административно нарушение. Като такъв, той доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление, са се осъществили така, както се твърди в документа. Материалната доказателствена сила на акта за установяване на административно нарушение представлява фактически оборима презумпция за истинност. Именно поради това тежестта да обори презумпцията е за жалбоподателя в настоящото производство. Ако това не е сторено с надлежни доказателства съдът е длъжен, с оглед на обвързващата го материална доказателствена сила на акта за установяване на административно нарушение, да приеме, че същото е извършено по сочения в акта начин.

С депозираната пред съда жалба не се оспорва факта, че на предно челно панорамно стъкло и на страничните предни стъкла на автомобила, собственост на жалбоподателя е поставено тъмно фолио.

Не са представени и доказателства, че автомобилът е произведен със затъмнени стъкла. В изданието АУАН серия GA № 1108636/24.11.2024 г. от полицаи при 05 РУ –СДВР – А. К. М., жалбоподателят е посочил, че има възражения, но такива не са конкретизирани и не са въведени и в настоящото съдебно производство.

Съгласно чл. 105, ал. 1 ЗДвП, забранено е ограничаването на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Алинея 3 сочи, че намаляването на прозрачността е допустимо само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата мисия за Европа на Организацията на обединените нации (Правило № 43).

За да се установи съдържанието на правната норма е необходимо да бъде съобразена целта на въведената от законодателя забрана. Всяко изискване към моторното превозно средство законодателят прави с оглед на посочената в чл. 1, ал. 2 ЗДвП цел – да запази живота и здравето на участниците в движението, да улесни тяхното предвижване и да опази имуществото. В съответствие с тази цел е и законовото изискване по пътя да се движат само технически изправни превозни средства – чл. 139, ал. 1 ЗДвП. А съгласно чл. 9 ППЗДвП разрешава се движението само на пътни превозни средства, които отговарят на определените от производителя изисквания за експлоатация, както и на нормативно установените.

В хипотезата на чл. 105, ал. 1 ЗДвП законодателят има предвид фактори, които са на или в самото превозно средство, защото ограничаването е през стъклата. В този случай той не е разграничил хипотези на ограничена и намалена видимост, а с оглед на обективните възможности за въздействие върху стъклата, които водят до намаляване на видимостта, е забранил ограничаването на видимостта по какъвто и да е начин, в т. ч. и чрез намаляване на прозрачността на стъклата независимо от начина, по който е постигнато. Следователно, до ограничаване на видимостта се стига и чрез намаляване на прозрачността на стъклата.

В акта за установяване на административно нарушение, органът сочи, че провереното

МПС е с ограничена видимост /намалена прозрачност/ на предните странични стъкла и челен панорамен прозорец /поставено фолио/.

В оспорената заповед е посочено, че предно-челно панорамно стъкло и предните странични стъкла на автомобила, осигуряваща видимостта на водача, към пътя са облепени с тъмно фолио, с което е намалена прозрачността им. Видно от съдържанието на двата акта, и в двата безспорно е прието, че на предните странични стъкла и на предно челно панорамно стъкло на автомобила на жалбоподателя е поставено фолио. Видно е също, че според органа това фолио ограничава видимостта. Дали поставеното фолио намалява прозрачността на стъклата и до какъв процент е факт, релевантен за административнонаказателната отговорност на собственика на автомобила с оглед на конкретно приетите в акта елементи на административното нарушение.

В жалбата се излагат твърдения, че пропускливостта на стъклата отговаря на законовите изисквания и че автомобилът на жалбоподателя отговаря на изискванията на закона, но доказателства в този смисъл не са ангажирани от жалбоподателя, предвид факта, че е установено наличие на поставено фолио върху предните странични стъкла и върху предното челно панорамно стъкло на автомобила му.

За целите на принудителната мярка е достатъчно, че при контролната проверка компетентният орган е установил наличие на фолио върху предните странични стъкла на автомобила, което автоматично прави автомобила технически неизправен по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в", пр.3 от ППЗДвП, тъй като формално не отговаря на изискванията на стандартизационните документи, на която норма правилно се е позовал административният орган и която е посочена в Заповедта за налагане на ПАМ. В този смисъл са неоснователни доводите, изложени в жалбата, че не е посочено в какво се състои техническата неизправност. Точно обратното, административният орган е посочил коректната правна норма.

Законодателят не е посочил кои са стандартизиращите документи, но от факта, че в чл. 9 ППЗДвП сочи, че се разрешава движението на пътно превозно средство по пътищата, ако то отговаря на определените от производителя изисквания за експлоатация, на изискванията на правилника и на наредбите по чл. 8, ал. 3 и чл. 36, ал. 3 ЗДвП, следва, че именно в тези актове (респективно актове, към които те препращат) са и съответните стандарти.

Тогава, когато едно моторно превозно средство е със залепено на стъклата фолио, то обективно не отговаря на изискванията на производителя, защото фолиото не е сложено от производителя, а от собственика на превозното средство. Ако собственикът на моторно превозно средство желае да постави определени допълнения на стъклото, то негова е доказателствената тежест да докаже, че тези отклонения са в съответствие със стандартизационните документи. Ако жалбоподателят беше извършил предварително съответните измервания и към момента на проверката разполагаше с документ, доказващ прозрачност на стъклата съгласно изискуемите стандарти органът не би имал основание да приеме ограничаване на видимостта. Но тогава, когато към момента на контролната проверка, обективно върху предните странични стъкла на автомобила се намира допълнително поставено фолио и при липса на представено свидетелство за регистрация на МПС, то този факт сам по себе си е достатъчен, за да приеме органа наличие на хипотезата на чл. 105, ал. 1 ЗДвП.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП цели да

преустанови правонарушението, а в случая, към датата на прилагане на мярката обективно предните странични стъкла и предно челно панорамно стъкло на автомобила на жалбоподателя са били облепени с фолио и не е доказал към този момент, че това фолио е съобразено с изискванията на Правило № 43.

Не са ангажирани и доказателства, че жалбоподателят е отстранил техническата неизправност на автомобила.

Жалбоподателят не е оборил доказателствената сила на редовно съставения АУАН. След като е установил ограничаване на видимостта на лекия автомобил през страничните стъкла по начин, който дава възможност да се приеме, че е налице техническа неизправност според нормата на чл. 10 от ППЗДвП, в съответствие и с целта на закона е издадена оспорената заповед, с която е разпоредено временно спиране от движение до отстраняване на техническата неизправност. Ноторно е, че стъклата на моторните превозни средства отговарят на определени изисквания за прозрачност, която е един от факторите, които осигуряват необходимата видимост през тях. Когато определените изисквания за прозрачност на стъклата са намалени, това прави превозното средство неизправно по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ЗДвП. В този смисъл е и съдебната практика - Решение № 10583 от 16.08.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7811/2017 г., VII отделение., Решение № 9954 от 28.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 15564/2018 г., VII о./

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби на които се основава и при съответствие с целта на закона (Закона за движение по пътищата) и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съобразно изхода на делото, съдът следва да уважи своевременно направеното от ответната страна искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на НОИ сумата от 100 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. П.-М. М. Бозов, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 9, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-4332-006529 от 25.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно спиране от движение на МПС – л.а.А. А7 с рег. [рег.номер на МПС] л.а. А. А7, собственост на Л. Д. В.

ОСЪЖДА Л. Д. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 /сто/ лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП/ редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./

СЪДИЯ: